

Руски приказки

Издателство
ПАРИТЕТ

РУСКИ КНИГИ НА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК

РУСКИ ПРИКАЗКИ

© Издателство „Паритет“
Наташа Стоянова – превод

Руските приказки са особен фолклорен жанр, който се отличава не само със забавен сюжет и вълшебни герои, но и с удивителния си поетичен език. Приказките не само развличат, но и помагат на хората с мъдри съвети, допринасят за развитието на естетически и литературен вкус. Приказните герои смело вървят по пътя към мечтите си и са готови винаги да се притекат на помощ. Приказките за животни са истинска съкровищница на народния хумор, те са мъдри и поучителни, а техните герои винаги по нещо приличат на хората с всичките им достойнства и недостатъци.

Всички права са защитени. Никаква част от тази книга не може да бъде възпроизведена в каквато и да е форма без писменото разрешение на притежателя на авторските права.

ISBN 978-619-153-255-1

Содержание

ЛИСИЧКА-СЕСТРИЧКА И ВОЛК	6
ЛИСА И ЖУРАВЛЪ	16
КОТ И ЛИСА	20
МЕДВЕДЪ И СОБАКА	34
ГУСИ-ЛЕБЕДИ	42
ЛИСА, ЗАЯЦ И ПЕТУХ	54
ЗОЛОТАЯ РЫБКА	64
ИВАН-ЦАРЕВИЧ И СЕРЫЙ ВОЛК	80
ЦАРЕВНА-ЛЯГУШКА	108
СИВКА-БУРКА	144
ПО ЩУЧЬЕМУ ВЕЛЕНЬЮ	170
КАК МУЖИК ГУСЕЙ ДЕЛИЛ	194
БАРИН И МУЖИК	200
КАША ИЗ ТОПОРА	208

Съдържание

ЛИСИЧКА-СЕСТРИЧКА И ВЪЛКЪТ	7
ЛИСИЦАТА И ЩЪРКЕЛЪТ	17
КОТАРАКЪТ И ЛИСИЦАТА	21
МЕЧКАТА И КУЧЕТО	35
ГЪСКИ-ЛЕБЕДИ	43
ЛИСИЦАТА, ЗАЕКЪТ И ПЕТЕЛЪТ	55
ЗЛАТНАТА РИБКА	65
ЦАРСКИЯТ СИН ИВАН И СИВИЯТ ВЪЛК	81
ЦАРКИНЯТА ЖАБА	109
СИВКА-БУРКА	145
ПО ЗАПОВЕД НА ЩУКАТА	171
КАК СЕЛЯНИНЪТ ПОДЕЛИЛ ГЪСКИТЕ	195
ГОСПОДАРЯТ И СЕЛЯНИНЪТ	201
КАША ОТ БРАДВА	209

ЛИСИЧКА-СЕСТРИЧКА И ВОЛК

Жили себе дед да баба. Дед говорит бабе:

– Ты, баба, пеки пироги, а я запрягу сани да поеду за рыбой.

Наловил рыбы и везет домой целый воз. Вот едет он и видит: лисичка свернулась калачиком и лежит на дороге. Дед слез с воза, подошел к лисичке, а она не ворохнется, лежит себе как мертвая.

– Вот будет подарок жене! – сказал дед, взял лисичку и положил на воз, а сам пошел впереди.

А лисичка улучила время и стала выбрасывать полегоньку из воза все по рыбке да по рыбке, все по рыбке да по рыбке. Повыбросила всю рыбу и сама ушла.

– Ну, старуха, – говорит дед, – какой воротник привез я тебе на шубу!

ЛИСИЧКА-СЕСТРИЧКА И ВЪЛКЪТ

Живели едно време един дядо и една баба. Веднъж дядото казал на бабата:

– Бабо, ти направи баница, а аз ще впрегна шейната и ще отида за риба.

Хванал той много риба и тръгнал да се прибира с натоварената догоре шейна. Както си пътувал, видял на пътя да лежи една лисица, свита на кълбо. Слязъл дядото от шейната, приближил се до лисицата, а тя не мърда, лежи като мъртва.

– Ето и подарък за жената! – рекъл си дядото, взел лисицата и я сложил в шейната, а той тръгнал пеша пред нея.

Лисицата обаче се окопитила и започнала полека-лека да изхвърля от шейната рибка след рибка, докато не останала нито една, след което се измъкнала и тя.

– Ех, бабо – викнал дядото, – ако знаеш каква яка съм ти донесъл за палтото!

– Где?

– Там на возу – и рыба и воротник.

Подошла баба к возу: ни воротника, ни рыбы – и начала ругать мужа:

– Ах ты, такой-сякой! Ты еще вздумал обманывать!

Тут дед смекнул, что лисичка-то была не мертвая. Погоревал, погоревал, да делать нечего.

А лисичка собрала всю разбросанную рыбу в кучку, уселась на дорогу и кушает себе. Приходит к ней серый волк:

– Здравствуй, сестрица!

– Здравствуй, братец!

– Дай мне рыбки!

– Налови сам да и кушай.

– Я не умею.

– Эка, ведь я же наловила! Ты, братец, ступай на реку, опусти хвост в прорубь, седи да приговаривай: „Ловись, рыбка, и мала, и велика! Ловись, рыбка, и мала, и велика!“

– Къде?

– В шейната – и рибата е там, и яката.

Отишла бабата при шейната и какво да види: нито яка, нито риба има. Започнала да се кара на мъжа си:

– Ах, ти, нехранимайко такъв! Мен ли ще лъжеш!

Досетил се дядото, че лисицата само се правела на мъртва. Потъгувал, потъгувал, но нямало какво да направи.

А лисицата събрала цялата изхвърлена риба накуп, седнала край пътя и започнала да яде. Дошъл при нея сивият вълк.

– Здравей, сестричке!

– Здравей, братче!

– Дай ми малко рибка!

– Налови си сам и яж.

– Не знам как.

– Аз как я улових?! Отиди, братче, на реката, пробий дупка в леда, натопи опашката си в дупката, клекни и говори: „Ловете се, рыбки, малки и големи! Ловете се, рыбки, малки и големи!“

Рыбка к тебе сама на хвост нацепится. Да смотри седи подольше, а то не наловишь.

Волк и пошел на реку, опустил хвост в прорубь и начал приговаривать:

– Ловись, рыбка, и мала и велика! Ловись, рыбка, и мала и велика!

Вслед за ним и лиса явилась; ходит около волка да причитывает:

– Ясни, ясни на небе звезды, мерзни, мерзни, волчий хвост!

– Что ты, лисичка-сестричка, говоришь?

– То я тебе помогаю.

А сама, плутовка, поминутно твердит: Мерзни, мерзни, волчий хвост!

Долго-долго сидел волк у проруби, целую ночь не сходил с места, хвост его и приморозило; пробовал было приподняться: не тут-то было!

„Эка, сколько рыбы привалило – и не вытащишь!“ – думает он.

Смотрит, а бабы идут за водой и кричат, за видя серого:

И рибките ще се хванат на опашката ти. Обаче трябва да седиш по-дълго време, иначе няма да уловиш нищо.

Отишъл вълкът на реката, пробил дупка в леда, натопил опашката си, клекнал и започнал да нарежда:

– Ловете се, рибки, малки и големи! Ловете се, рибки, малки и големи!

По едно време дошла лисицата, започнала да обикаля около вълка и да мърмори:

– Ясни, ясни са звездите на небето, замръзвай, замръзвай, вълча опашко!

– Какви ги приказваш, лисичке-сестричке?

– Така ти помагам.

И продължила хитрушата да нарежда: „Замръзвай, замръзвай, вълча опашко!“.

Дълго клечал вълкът до дупката, цяла нощ не мръднал от мястото си и опашката му замръзнала. Опитал се да стане, а не може.

„Виж ти, колко рибки са се хванали – не мога да ги издърпам!“ – помислил си той.

Изведнъж видял жени да идват за вода, а те, като го зърнали, започнали да викат:

– Волк, волк! Бейте его, бейте его!

Прибежали и начали колотить волка – кто коромыслом, кто ведром, кто чем попало. Волк прыгал, прыгал, оторвал себе хвост и пустился без оглядки бежать.

„Хорошо же, – думает, – уж я тебе оплачу, сестрица!“

Тем временем, пока волк отдувался своими боками, лисичка-сестричка захотела попробовать, не удастся ли еще что-нибудь стянуть. Забралась в одну избу, где бабы пекли блины, да попала головой в кадку с тестом, вымазалась и бежит. А волк ей навстречу:

– Так-то учишь ты? Меня всего исколотили!

– Эх, волчику-братику! – говорит лисичка-сестричка. – У тебя хоть кровь выступила, а у меня мозг, меня больней твоего прибили: я насилиу плетусь.

– И то правда, – говорит волк, – где уж тебе, сестрица, идти, садись на меня, я тебя довезу.

Лисичка села ему на спину, он ее и повез. Вот лисичка-сестричка сидит да потихоньку напевае:

– Вълк, вълк! Бийте го, бийте го!

Дотичали жените и започнали да бият вълка – коя с кобилица, коя с кофа, с каквото им дойде. Вълкът се дърпал, дърпал, успял да откъсне опашката си и дим да го няма.

„Ще видиш ти – казал си той, – ще ти дам да разбереш, сестричке!“

Междувременно, докато вълкът търпял ударите, лисичка-сестричка решила да се опита да отмъкне още нещо. Прокраднала се в една къща, където бабите правели палачинки, но паднала с главата надолу в купата с тесто, омазала се цялата и хукнала да бяга. Не щеш ли, насреща ѝ вълкът.

– На това ли ме учиш? Такъв бой изядох!

– Ех, вълчо, братче – рекла лисичка-сестричка, – ти поне кръв изгуби, а аз – мозък. По-жестоко ме набиха от тебе, едвам се влача.

– Наистина – казал вълкът, – къде ще се влачиш, сестричке, качвай се на гърба ми и аз ще те отнеса до дома.

Лисицата се метнала на гърба му и той я понесъл. Седи си лисицата и тихичко си припява: